

Teatre de Ponent aposta per la força de la poesia

'El circo de las palabras' mostra als estudiants els millors versos de la poesia castellana del segle XX

'El gran circo de las palabras' mostra la millor poesia castellana del segle XX Foto: Carla Roda

Teatre de Ponent (<http://www.teatredeponent.cat>) fa temps que aposta per fer del teatre el millor vehicle per mostrar la força de la paraula. La idea que millor ho exemplifica és 'Teatre i Literatura', un projecte que va néixer ja fa uns quants anys amb la il·lusió d'acostar les grans obres de la literatura als joves. Sense ornaments, sense distraccions, de manera directa, amb la paraula despullada, viva i seductora. 'Teatre i Literatura' va apostar per adaptar les lectures obligatòries de secundària, amb un bagatge que, a dia d'avui, és molt ampli: 'Terra Baixa', els articles de Larra, 'Tirant lo Blanc', 'Drames rurals', 'Nada' o 'Solitud' només són alguns exemples de l'esplèndida feina feta.

La darrera obra que la sala alternativa de Granollers ha adaptat és una antologia de poesia castellana del segle XX. Estrenada aquesta setmana, 'El circo de las palabras' és una obra lúcida i sorprenent, que flueix i que llisca sense entrebancs, que entreté i que enganxa un públic que no diu ni piu en l'hora curta que dura l'espectacle. Només dos personatges, interpretats per uns encertats Joaquín Daniel i Anna Casas, són capaços per mostrar la força, la seducció i, sobretot, la utilitat de la poesia. A escena, un pallaso mut i hipocondríac, una trapezista que té vertigen i molt pocs elements escenogràfics són els únics elements necessaris per fer una gran petita obra.

Els millors versos castellans del segle XX

El text lliga una deliciosa història amb alguns dels millors versos de la literatura castellana, amb un efectiu joc de llums i un espai sonor deliciós obra de Marc Martín, amb les projeccions dels noms dels autors i del títol del poema. Juan Ramon Jiménez, Pedro Salinas, Rubén Darío, Vicente Alexandre, Antonio Machado, Miguel Hernández, Federico García Lorca, Dámaso Alonso, Jorge Guillén, Rafael Alberti, Gerardo Diego, José María Valverde i Blas de Otero il·luminen l'escenari i remarquen la grandesa de l'obra, del text, i de l'estona viscuda en un teatre petit que sap cuidar aquests detalls com ningú.

Per acabar, després de la funció, és el torn d'una estona de debat obert, amb els actors, amb el director, Frederic Roda, i amb el dramaturg, Jonay R. Férrez. "Vam decidir no fer un format de recital, i sí fer una història amb un petit argument. Al mig, hi hem posat la poesia. I, com heu vist, la poesia serveix per alguna cosa", diu Roda. Les preguntes són de tot tipus i demostren que és cert allò del futur de la poesia: efectivament, és una arma carregada de futur. Al Teatre de Ponent ens ho demostren sempre que poden.